

Duminica Rusaliilor – reflecția 8

FIIND PLINI DE SPIRITUL SFÂNT

„Împărăția Cerurilor este în tine. Dar vine vremea când ceea ce este înăuntru se va manifesta în afară, pentru binele lumii. Într-adevăr, ordinea este bună și necesară, dar înainte de toate este iubirea. Iubiți-vă unii pe alții și toate creaturile lui Dumnezeu și prin aceasta vor cunoaște toți oamenii că sunteți discipolii mei”.

Evanghelia celor Doisprezece Apostoli 91, 3-4

În cele șapte reflecții anterioare ale acestui modul „Rusaliile spirituale” am discutat în profunzime multe aspecte ale influenței Spiritului Sfânt asupra celor care urmează calea gnostică. Este clar că o astfel de cale poate fi urmată doar pe baza intuiției și a aspirației profunde. Acum putem aprofunda semnificația gnostică a povestirii Rusaliilor, așa cum a devenit cunoscută din capitolul 2 al cărții *Faptele Apostolilor*, care este descrisă într-un mod ușor diferit în capitolul 182 din *Evanghelia Vărsătorului* și în capitolul 96 din *Evanghelia celor Doisprezece Apostoli*.

Dacă o ființă umană asimilează forțele de lumină gnostică și le permite să devină active în ea, va descoperi că acestea aduc o ordine complet nouă. După un anumit timp, această nouă ordine va începe să se reflecte în exterior, atât la nivel individual, cât și în grupuri. Copacul se recunoaște întotdeauna după fructele sale. Este practic imposibil ca un singur individ să își îndeplinească misiunea interioară de a deveni o punte între Creator și creație. Chiar dacă cineva dorește cu ardoare acest lucru și este plin de bune intenții, este foarte dificil să atragă energiile superioare sau forțele de lumină necesare în mod independent, ca individ.

În plus, de fiecare dată, puterea de aspirație a lumii materiale și, mai ales în zilele noastre, a lumii virtuale, îneacă orice conștientizare a omului interior. Mai ales la începutul drumului este extrem de dificil să rămâi concentrat asupra tuturor schimbărilor care vor avea loc. Acesta este motivul pentru care au fost fondate școlile de mistere.

Mesagerii de lumină sunt vestitorii din lumea divină care se încarnează pe Pământ. Ei au acceptat misiunea de la frăția universală de a ajuta omenirea pe drumul ei de la întuneric la lumină. Ei reunesc oamenii cu mentalități asemănătoare pentru a urma calea spirituală gnostică cu forțele lor combinate. Ei dezvoltă învățători și practici care se potrivesc culturii și circumstanțelor de viață în care lucrează. Prin sacrificiul și efortul fondatorilor școlilor de mistere, „elevii lor în mistere” se pot dezvolta pe ei înșiși. În timp ce își parcurg calea individuală de renaștere a sufletului, acești elevi pot elibera forțe de lumină și pot contribui din ce în ce mai puternic la grupul de care aparțin. În acest fel, timp după timp și veac după veac, Spiritul Sfânt se poate revărsa într-o comunitate gnostică pregătită, purificându-i și transformându-i astfel pe toți participanții din grup. În plus, această revărsare contribuie la dezvoltarea conștiinței întregii omeniri.

Ținând cont de toate acestea, ne apropiem acum de misterele Rusaliilor.

Forța atmosferică a lui Christos este disponibilă pentru fiecare ființă umană, pretutindeni și în orice moment. Putem numi această forță o formă extrem de slăbită a Spiritului Sfânt. La început este un câmp de atingere și de chemare blândă care trezește dorința de viață superioară. Totuși, acest câmp nu lucrează încă într-un mod purificator și transformator. Adevărata sfințire sau vindecare nu poate avea loc decât într-un câmp în care Spiritul

Sfânt este puternic eficient. Iar acest lucru este posibil doar atunci când puterea de chemare este recunoscută și acceptată.

Spiritul Sfânt nu vine peste un individ sau un grup din întâmplare. El trebuie să fie primit și revigorat în mod conștient. De aceea, în relatarea Rusaliilor din ultimul capitol al *Evangheliei celor Doisprezece Apostoli* se relatează că aproximativ o sută douăzeci de ucenici s-au dedicat împreună rugăciunii și implorării. Rugăciunea în sens gnostic nu înseamnă a cere beneficii personale sau mântuire individuală, ci mai degrabă o intensă orientare interioară spre verticală. Adevărata rugăciune este o rugă umilă, cerând să ni se permită să primim forța de lumină gnostică în propriul nostru sistem - respirația sfântă. Această forță va fi apoi convertită gnostic, astfel încât să devină divină și umană în același timp. Cu această calitate, ea poate fi insuflată în dimensiunea orizontală în beneficiul sufletelor în căutare. Atunci, ființa umană care se roagă în sens gnostic va fi în slujba a tot și a toți.

După înălțare, ucenicii s-au transformat în apostoli. Unul dintre ei, Petru, este pus în fruntea noii comunități înființate. Această parte a relatării de la Rusalii nu descrie o biserică obișnuită, ci biserica universală invizibilă, clădirea indestructibilă a luminii. Petru, un simbol pentru voință, este noul mare preot. El a luat locul vechiului mare preot, voința omului exterior, care este orientată spre pământ. Petru îi prezidează pe ceilalți apostoli și distribuie sarcinile. Ucenicii și apostolii simbolizează cele douăsprezece perechi de nervi cranieni care controlează întregul corp uman. Apostolii aflați pe calea spirituală sunt ghidați în permanență de Iisus și în acest fel sunt pregătiți pentru noua lor sarcină. Înainte de înălțare, ei au fost ghidați de Iisus, puterea de lumină interioară. Dar după înălțare, ei au devenit purtătorii unei forțe și mai înalte: puterea de foc a Spiritului.

Începe lucrarea de slujire a apostolilor. În *Evanghelia celor Doisprezece Apostoli* se disting patru funcții, fiecare dintre ele fiind necesară pentru calea spirituală, atât unei ființe umane, cât și unui grup: apostoli, profeți, evangheliști și pastori. Acestea corespund, respectiv, celor patru elemente: foc, aer, apă și pământ. Aceste roluri pot fi toate prezente simultan într-o singură persoană.

Apostolilor li s-au dat toiaguri pentru a le călăuzi pașii pe căile adevărului și cununi de slavă; Profeților li s-au dat lămpi aprinse pentru a arăta lumina pe

cale și cădelnițe cu foc; Evangheliștilor, cartea legii sfinte pentru a reaminti poporului primele principii; iar Pastorilor li s-au dat potirul și platoul pentru a adăpa și a hrăni turma. Dar nimănui nu i s-a dat ceva care să nu fi fost dat tuturor, pentru că toți erau o singură preoție sub Christos, ca Stăpân și Mare Preot al lor în Templul lui Dumnezeu.

Evanghelia celor Doisprezece Apostoli 96: 6-7

Sarcina principală a apostolilor este menținerea continuă a legăturii cu Spiritul. Pentru aceasta, Noul Testament, Petru, este indispensabil. El este noul Mare Preot. Petru este mediatorul care a luat locul lui Iisus ca intermediar după înălțare. Apostolii sunt echipați cu toiag și încununați cu glorie. Vom înțelege acum că aceste imagini sunt referiri directe la sistemul reînnoit al focului șarpelui și la chakra coroanei deschisă, care face posibilă această lucrare eliberatoare.

Sarcina unui profet nu este doar de a observa cum poate fi atins pas cu pas marele obiectiv, ci și de a coopera în mod conștient la realizarea lui. În acest scop, fiecare profet primește o lampă aprinsă. Această lampă este lumina noului suflet din cavitatea sinusului frontal, numită și „al treilea ochi” sau „semnul Fiului Omului pe frunte”. Ea este legată de chakra reînnoită a frunții. Ea este „o lampă pentru picioarele mele și o lumină pe calea mea”, după cum spune Psalmul 119:105. De fiecare dată când se face un pas, lumina lămpii interioare va face clar care va fi următorul pas.

Cădelnițele cu foc se referă la forța de lumină purificatoare, indicată simbolic ca tămâie, care este extrasă din atelierele spirituale ale corpului uman. Ele sunt cele 49 de plexuri, cele de șapte ori șapte noduri ale sistemului nervos. În aceste mici ateliere - mici temple, ca să zicem așa - focul spiritului se întâlnește cu întunericul pământului. Fiecare victorie a acestui foc asupra materiei eliberează „tămâie”, sau puterea sufletului. Aceste fluxuri de putere luminoasă purificatoare curg neîntrerupt în lume și purifică atât câmpul vieții umane individuale, cât și pe cel colectiv. Fluxurile de lumină mențin deschise și accesibile porțile noii vieți cât mai mult timp posibil.

Evangheliștii posedă darul vorbirii noi. Prin cuvintele lor, ei îi conduc pe oameni la înțelegerea gnostică bazată pe cunoașterea individuală a legii interioare, pe dragostea lor pentru legea interioară și pe împlinirea legii

interioare. De aceea este scris că ei primesc cartea legii sfinte. Chakra gâtului reînnoită își reia funcția sacră de organ creator. Cuvintele evangheliștilor aduc împărăția sufletului mai aproape ca niciodată și răsună în cele mai îndepărtate zone ale „lumii binelui și răului”. Pastorii primesc potirul și platoul cu care îi pot adăpa și hrăni pe alții. Este cupa Graalului: piciorul stă în inimă, în timp ce potirul este format de sanctuarul cu capul deschis. Baza pentru această cupă este chakra inimii reînnoită.

În acest proces se pot distinge trei etape de dezvoltare. Aceste faze spirituale corespund Trinității creștine: Tatăl, Fiul și Sfântul Spirit și, de asemenea, sărbătorilor creștine de Crăciun, Paște și Rusalii. Apostolul Pavel numește aceste trei mistere, misterele credinței, ale speranței și ale iubirii (1 Corinteni 13:13). Rozacrucienii din secolul al XVII-lea au formulat aceste aceleași trei mistere în sintagma „născut din Dumnezeu, mort în Iisus, renăscut prin Spiritul Sfânt”. De îndată ce a fost împlinit cel de-al treilea mister, începe ziua de Rusalii.

Citim despre aceasta în *Evanghelia celor Doisprezece Apostoli*:

Când a treia zi a sosit pe deplin, erau cu toții la un loc și, în timp ce se rugau, s-a auzit din cer un sunet ca al unui vânt puternic și vijelios, iar încăperea în care erau adunați s-a cutremurat și s-a umplut locul. Au apărut limbi ca de foc, care s-au așezat pe capul fiecăruia dintre ei. Și toți au fost umpluți de Spiritul Sfânt și au început să vorbească în limbi, după cum le dădea Spiritul să vorbească. Petru s-a ridicat în picioare și a propovăduit Legea lui Christos mulțimii de toate neamurile și limbile, care se adunaseră laolaltă prin relatarea celor văzute și auzite, fiecare auzind în limba sa de unde s-a născut.

Evanghelia celor Doisprezece Apostoli 96: 8-9

Aceasta înseamnă oare că apostolii au început brusc să vorbească în limbi străine pe care nu le-au învățat niciodată? Nu! Forța Iubirii universale a Spiritului Sfânt, pe care apostolii au primit-o în cea de-a treia taină, atinge inimile celor care caută cu adevărat viața adevărată. Aceștia vor înțelege atunci "limba iubirii", a apostolilor, în inimile lor. Acest limbaj universal al sufletului-lumii poate fi înțeles oriunde în lume.

Propoziția „Fiecare om auzea în limba în care s-a născut” înseamnă că toate tipurile de oameni cu o scânteie de spirit trezită sunt atinse de chemarea, de forța luminii eliberate. Gânditorii, cei care gândesc, cei care fac, cei care ajută, cei care conving, cei care creează, cei care organizează și multe alte tipuri de oameni vor înțelege imediat limbajul Iubirii. Acest limbaj se adresează ființei interioare, lui Iisus încă nenăscut în inima fiecăruia. Dar s-ar putea, capul să nu înțeleagă încă acest limbaj. Este posibilă chiar o revoltă a capului împotriva acestei forțe, deoarece aspectele legate de renașterea sufletului nu sunt în concordanță cu interesele sale actuale.

Prin urmare: „Examinați totul; țineți-vă bine de ceea ce este bun”. Fiți pregătiți să abandonați ceea ce pare adevărat astăzi pentru adevărul superior de mâine, dar faceți acest lucru în deplină autonomie și numai cu autoritatea Celui alt din voi înșivă. Fiecare ființă umană este chemată să se descopere pe sine în ceea ce privește Sinele său nemuritor.

Vă dorim o călătorie plină de succes.

În încheiere, câteva citate din capitolul 90 din *Evanghelia celor Doisprezece Apostoli*.

Ceea ce este văzut și primit de unul, nu este văzut și primit de altul. Ceea ce pare a fi adevărat pentru unii, pare a nu fi adevărat pentru alții. Cei care sunt în vale nu văd ca cei care sunt în vârf de deal.

Dar pentru fiecare, este Adevărul așa cum îl vede o singură minte, și pentru acel timp, până când un Adevăr mai înalt îi va fi revelat aceluiași; și sufletului care primește o lumină mai înaltă, i se va da mai multă lumină.

Fiți credincioși luminii pe care o aveți, până când o lumină mai înaltă vă va fi dată. Căutați mai multă lumină, și veți avea din belșug; nu vă odihniți până nu veți găsi.

Dumnezeu îți dă tot Adevărul, ca o scară cu multe trepte, pentru mântuirea și desăvârșirea sufletului, și ceea ce pare a fi adevăr astăzi, vei abandona pentru adevărul mai înalt de mâine. Perseverăți spre desăvârșire.

Evanghelia celor Doisprezece Apostoli 90: 6, 7, 9, 10